

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 16 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za jeden mesec 1 glđ 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za jeden mesec 1 glđ.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Šemeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 87.

V Ljubljani, v ponedeljek 17. aprila 1899.

Letnik XXVII.

Več sloge!

(Izvirni dopis iz Istre.)

V svoji 163. številki tozi tržaški »Amico«, da med italijansko katoliško stranko v Primorju ni one sloge, kakoršne bi bilo treba, da vsepa katoliška stvar. Med katoličani italijanske narodnosti v Primorju ni pravega spoznanja o programu, na katerem bi stranka morala delati, ako hoče, da ne podleže popolnoma, kakor je to opaziti že na mnogih krajih Primorja, tako v Trstu in v Istri, kakor v Gorici in Furlaniji. Katoliška italijanska stranka izgublja vedno več tal, na ista pa stopa lažiliberalizem. — V Trstu tako močna katoliška stranka se je morala umakniti elementu »Progressa« in je sramotno podlegla, isto se je zgodilo v Rovinju, kjer je ob zadnjih volitvah zmaga liberalna struja. A tudi v Gorici ni za las bolje. Katoliška italijanska stranka nima nikjer poguma nastopiti krepko proti svojemu nasprotniku; ako bi imela ta pogum, zmaga bi jej bila gotova.

Toda, kaj je temu krivo?

Po jedni strani bi se reklo, da so krivi neki oziri na »gospodo«, ki je vsa v nasprotnem taboru. Vsaj v Istri vladajo tisti oziri. Naši voditelji se preradi pajdašijo z gospodo, ki pa ni prijateljica narodu; po drugi strani je pa krivo tudi to: vse premalo zdrave verske zavesti je; vse premalo se hodi v cerkev, premalo se posluša božjo besedo in vse premalo se izpolnjujejo krščanske dolžnosti, sploh se naše ljudstvo premalo približuje ciljem pravega krščanstva. In to razdira naše vrste, mesto da jih krepki.

Toda temu mora biti drugače, zato pozivljemo vse kristjane italijanske narodnosti v Primorju, da se zložijo v tesno vez, kakor jedna močna četa; onim pa, ki so poklicani, da vodijo to četo do cilja, pa polagamo na srce, da popuste vse druge ozire razven onih, ki jih vežejo na sveto katoliško dolžnost. Le v večji slogi doseže italijansko katolištvo Primorske oni smoter, ki si ga je postavilo in za katerem mora hrepeneti.

V tem tonu piše zadnji »Amico« in mi mu moramo izreči svojo hvalo, da je jedenkrat spregovoril besedo, kakoršno mora govoriti kakor dober katolik.

Ker je »Amico« glasilo »per i cattolici italiani del Litorale«, mu po jedni strani tudi ne zamerimo, da govori do katoličanov svoje narodnosti in da vidi tabor katoličanstva primorskega le v vrstah svoje narodnosti.

Toda po drugi strani bi mu lahko zamerili, namreč s strani splošnega katoličanstva, katero ne pozna narodnosti in bi je tudi poznati ne smelo, ker je vesoljno za ves svet. In nič nevarnišega za katoličanstvo ni, kakor je narodni partikularizem, t. j. da jedna katoliška narodnost noče poznati druge in noče niti v katoliških rečeh imeti ž njo kaj skupnega. To je kvarljivo za katoliško stvar v pokrajinah z mnogojezičnim prebivalstvom, kakoršne so baš naše obmejne pokrajine. Dočim bi katoliška stvar vzpevala in bi bila krepka v združenju vseh obmejnih narodnostij pod jedno katoliško streho, je vsaka za se slaba, polovična in sama v sebi nezložna.

Mi nečemo, da bi se italijanskim katoličanom urivali in jim preusiljivo ponujali roko, a naravnost izrečemo da bi bilo bolje za katoliško stvar Primorske, ako bi katoliške narodnosti nastopale skupno, kakor pa posamezno, in da je baš to cepljenje, ki često provzroča razpad in neuspeh.

Saj se posamezne čete lože loti sovražnik, kakor združenih čet! Ali se ne spominja gospoda okoli »Amica«, da je konservativna ali katoliška stranka v Trstu le zaradi tega podlegla pri zadnjih državnozbornih volitvah, ker ni hotela iti roko v roki z Slovenci? In tako je tudi drugod v Primorju, kjer živite obe narodnosti skupno. Zakaj pa tirajo italijanski katoliki politiko potujčevanja v Primorju in to celo v cerkvi? Ali ni to kvarljivo za skupno katoliško stvar — zakaj? Zato, ker tako nastopanje rodi sovraštvo in spor med narodnostmi in kdaj je sovraštvo in spor še bilo koristno — katoliški stvari? Krivica je, ako se rabi celo svetišče za politična nasilja, kakoršno je baš poitalijančenje Slovanov v Primorju.

Mnogo bi se še dalo o tem govoriti, toda gospoda okoli »Amica« ve, kaj bi še zamogli povedati, le to bi mu nasvetovali: naj dela za slogo vseh krščanskih narodnostij v Primorju in ne samo italijanskih, potem se le bode lepi cilj dosežen. Toraj — na to stran »več sloge«!

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. aprila.

Deželnozbornsko zasedanje. Minulo soboto so se sošli zadnji trije avstrijski deželni zastopi k pomladanskemu zasedanju, namreč goriški, tržaški in isterski. Prva dva sta bila otvorena v znamenju abstinence od strani slovenskih poslancev; v goriškem radi tega, ker predseduje sejam Slovanom skrajno sovražni dr. Pajer, v tržaškem pa zato, ker italijanska židovska klika nikakor noče priznati veljavnim mandata slov. poslanca Nabergoja in ker ostali njegovi tovariši niso varni pred napadi italijanske druhal. Isterski deželni zastop sešel se je letos prvič v Kopru, kjer se slovan-skim zastopnikom gotovo ne bo godilo dosti bolje, kakor v zloglasnem Pulju. V goriškem deželnem zboru je novi glavar sicer obžaloval odsotnost slovenskih poslancev, ter izjavil, da se bo potrudil v dosego sporazumljenja, toda gotovo je, da bodo vsi njegovi poskusi zaman, ker na njegove limanice se ne bo dal nihče vjeti. V svesti si tega tudi ni mogel določiti prihodnje seje. — Ostali deželni zbori sicer še zborujejo, toda nekateri listi jim napovedujejo še prav kratko dobo. Poroča se namreč, da bo zasedanje deželnih zborov razun prvih treh, dovršeno že 20. t. m., baje samo radi tega, da se v češkem deželnem zboru ne prične politična razprava. Naš poročevalec nam je v soboto pojasnil, da je ta vest verjetna samo glede češkega deželnega zbora.

Prot protestantski agitaciji osnoval se je po zadnjem škofovskem posvetovanju posebni katoliški odbor, ki ima nalog, z vso silo nasprotovati stremljenju protestantskih Schönerejevcev. Ta odbor je sedaj izdal oklic na nemaške katoli-

čane, pa tudi katoličane ostalih narodnostij, v katerem jih prosi, naj ga podpirajo v njegovem delovanju ter mu posebno z denarnimi prispevki pripomorejo do izdaje potrebnih brošur in spisov, s katerimi se bo ljudstvo poučevalo in svarilo pred volkovi v ovčjih oblekah. Podpisana sta na oklicu baron Vittinghoff-Schell in pa stolni kapitulat Schöpfleuthner. Odbor se nadja, da bo imelo njegovo delo najboljših vspehov, tem bolj, ker so katoličani navdušeni po zadnjem skupnem pastirskem pismu.

Francoska sodba o čeških zahtevah.

Dunajski nemško liberalni in nacijski listi z veliko slastjo objavljajo izjavo francoskega učenjaka Aurbacha v njegovem najnovejšem delu: »Les races et les nationalites en Autriche — Hongrie« o razmerah na Češkem in o čeških zahtevah. Ta učenjak piše mej drugim: Ako se ozremo na zgodovinski razvoj češkega jezika in češke kulture v Avstriji, moramo kot krivične zavrniti češke zahteve glede nadvlade njihovega jezika. Pri vsej simpatiji za češki narod moramo vendar izjaviti, da so njega zahteve nepravilne in nezmerne. V onih okrajih, kjer so Nemci v znatni manjšini, bi imela omenjena zahteva vsaj navidezno še nekoliko pomena, popolno neumljiva pa je za okraje z nemško večino. Nemci bi konečno sicer smeli pritrditi češkemu zakonu, ki zahteva, naj se pred sodiščem vrši obravnava v češkem jeziku, kadar se zasliši tudi češka stranka, toda enakopravnost z Nemci, ki štejejo petdeset milijonov, pa narod, ki je desetkrat manjši, ne sme zahtevati, ker taka enakopravnost sploh ni izvedljiva. — Tako se glasi sodba francoskega učenjaka po poročilu nemških listov. Sodba, katere posamni stavki si sami nasprotujejo mej seboj, je morda res izšla izpod peresa tega moža, ki pa najbrže pozna razmere na Češkem samo iz Slovanom sovražnih listov in ki najbrže nima mnogo tovarišev-somišljenikov mej pravimi Francozi.

Dvoboji v Nemčiji. V jedni prihodnjih sej nemškega državnega zbora bo prišla na dnevni red zadeva, s katero so se razni krogi v Nemčiji že večkrat pečali precej temeljito, ki pa se še vedno prav bujno razvija, to so namreč dvoboji, kateri so nemškimi častnikom še vedno najprijetnejši šport. Minule dni se je vršil dvoboj, ki bo gotovo za bodočnost omejil take slučaje, ako bodo namreč oblastva, in tudi vojaška, ravnala se po dotičnih zakonitih predpisih. Neki častnik je namreč umoril pri dvoboju svojega nasprotnika s samokresom, akoravno ga je že prvo pot nevarno ranil in naredil nezmožnega za »delo«. To je seveda nedopustno tudi po položilih »zakonov« o dvoboju.

Cerkveni letopis.

Ustanovitev Marijine družbe v Moravčah.

»Pridi k nam Tvoje kraljestvo po Mariji!« — Ta klic je pri svojem nastopu poslal presvetli naš knez-vladika med nas svoje ljudstvo: klic, iz katerega je zvenela prav tako njegova apostolska gorečnost, kakor njegova srčna ljubezen do Nje, ki je po razlaganju sv. očetov »soodrešenica« človeškega rodu in zato vredna,

da jo »blaženo imenujejo vsi narodi« zemlje (Luk. I, 48). Lepšega, vzvišenejšega programa prevzvišeni naš pastir ni mogel razviti pred nami. Boj se bije po zemlji, boj med lučjo in temo, med resnico in zmotno; kraljestvo božje se bori s kraljestvom satanovim (August. de civit. Dei).

Katero žezlo zavladaj nad nami? »Vse je vaše, pravi apostol, vi pa Kristusovi, Kristus pa božji« (I. Kor. III., 23). »Kraljestvo Kristusovo in božje« (Efež. V. 5) je torej naše kraljestvo. Le-tó pridi v naša srca, v naše domove, v naše družbe, v naše zasebno in javno življenje! In pridi po Mariji! Po Nji, po kateri je prišel naš Bog k nam, po Nji moramo mi, mora človeška družba k svojemu Bógu, da doseže svojo časno in večno srečo. — Nič čuda, če je ta glas prevzvišenega pastirja zadel ob srčno struno slovenskega ljudstva. Zadel je, resnično zadel. Temu je priča navdušenje, s katerim je sprejel naš dobri narod za prvimi vse naslednje pastirske liste svojega škofa, liste, polne svetega koprnjenja po kraljestvu božjem med nami; priče so temu ogromne udeležbe pri sv. misijonih, ki se zdaj obhajajo po slovenski zemlji, priče pa izlasti Marijine družbe, ki raste iz tal tu in tam kakor dobro urejene vojske, da hité v boj za kraljestvo božje med Slovenci. — Lepo število teh družb, mladeniških in dekliških, se je ustanovilo v zadnjem času po naši domovini, takó: na Dobrovi, v Tuhinju, v Kamniku, v Preski, v Blagovici itd. — Tudi Moravčani smo sklenili z Marijinimi otroci zajeziti lepo našo dolino, da ne privre vanjo povodenj iz kraljestva satanovega. Tudi pri nas se je sprožila misel o mladeniški in dekliški Marijini družbi, sprožila enkrat, dvakrat, poudarjala zopet in zopet. In začela se je zbirati hrabra četa pod zastavo Marijino: dekleta hitro in mnogoštevilno, fantje bolj počasi, a venderle. Brez težav ni bilo, brez prerekanja, brez strahov, takih, ki so »po sredi vótlji, ob kraji jih pa ni nič«. Čast neustrašenemu mlademu rodu, ki se ni zbal niti enega niti družega, kateremu je bila Marijina slava in pa želja po poštemem, krščanskem življenji več, nego prazno, sem ter tam strupeno besedičenje nekaterikov!

Lepi kardeli, 56 mladeničev in 230 deklet, sta bili zbrani. »Kdaj bode le ustanovni praznik? Kdaj slovesni vsprejem v družbo?« Takó je vse popraševalo. Kdaj? Odgovor na to vprašanje je moral dati nekdo drug: On, katerega smo za to priliko vsi Moravčani tako srčno želeli v svojo sredo, presvetli naš knezoškof Anton Bonaventura. Hvala Prevzvišenemu, da ni odbil naše prošnje! — Odgovor je prišel: na belo nedeljo. Na belo nedeljo! To je bilo veselja in srčne radosti! Cel teden smo delali. Moravčani so hoteli pokazati svojo vnetost za dobro stvar pa svoje globoko spoštovanje in ljubezen do blagega nadpastirja. Nasipale so se ceste, olepšaval prostor pred cerkvijo, pripravljala razsvetljava, stavili mlaji in slavoloki, razobešale zastave. Dekleta pa so šivale svetinje k trakovom in pele Marijine pesmi . . . Težko je bilo pričakati sobote, a prišla je le. Deževen dan — to nam ni bilo nič povšeči — a upali smo za nedeljo lepšega, in nismo se prevarali. — Med 5. iz 6. uro nam je bil napovedan prihod Presvetlega. Že pred petimi pa se je začelo zbirati na trgu pred cerkvijo ljudstvo k vsprejemu. Tam je bil postavljen prelep slavolok z napisom: Pridi k nam Tvoje Kraljestvo po Mariji. Mlado in staro, občinski možje z županom na čelu, vzlasti pa Marijini mladeniči in dekleta so čakali nestrpnost prevzvišenega knezoškofa. — Kar se oglasé zvonovi in počijo prvi streli. Vseh srca so hitreje udarila. »Tukaj so, so že tukaj!« Resnično, še malo trenutkov — in Presvetli je stopil med nas. Veselje se je bralo vsem raz lice. V imenu občine je pozdravil Njegovo Prevzvišenost g. župan, v imenu Marijinih otrok pa so se mu poklonile tri belooblečena dekleta, katerih ena je spregovorila Presvetlemu z jasnim glasom in prav res srčnim občutkom tá-le pozdrav:

Prevzvišeni gospod knez in škof!

Premilostni gospod!

Od sladko-milega veselja
Srcé se danes nam topí:
Izpolnena je srčna želja —
Med námi ste, med nami Vi,
Vi, naš ponós in naša dika,
Pastir naš, oče, knez, vladika!

Pozdravljeni! — Vse ljudstvo zbrano
Pozdravlja, svetli Vas gospod,
To ljudstvo, Vam iz duše vdano:
Možjé, žené in stari rod,
Pred vsem pa mlada srca vneta —
Mladičiči in mé dekleta.

Pozdravljeni! — Marije slava
Privela Vas je, knez, do nas:
Nje, ki je božja Mati prava,
Devica — Mati slednji čas,
Nje, ki je naša zvezda zlata,
Naš up, sladkost, nebeška vrata.

Po Nji kraljestvo božje pridi
V dolino sôlz nam in gorjá,
Po Nji blagost nam zemška vzídi
In raj odkléni se nebá —
Zato smo v srcih mi sklenili,
Da homo Njo, le Njo ljubili.

In Vi z ljubeznijo preblago
Prišli ste k nam, dobrotni knez,
Da z Materjo nas srčno — drago
Zavežete v najslajšo vez,
Da Nji, ki toli jo častite,
Za vedno vse nas posvetite.

Oj hvala Vam! — Preveč veselja,
Srcé nam skoro prekípi —
Izpolnena je srčna želja,
Zato pa naj se le glási:
Oj hvala, hvala Vam velika —
Pozdravljeni naš knez-vladika!

(Konec sledi.)

Gospodarski položaj v Ljubljani.

(Dalje.)

4. Kako se tolaži občinstvo?

Če komu v sedanjem občinskem svetu potóžiš, kako se ti godi, ali če se kedo sploh drzne godrnjati, dobi odgovor: saj se bo državni dolg itak odpisal, vsaj morebiti polovica, a čast Ljubljane zahteva, da se razvija in postane moderno mesto. Gotovo ni nobenega, ki bi odpisa dolga ne želel in se ne veselil, ako postane Ljubljana res lepo mesto, vredna metropola slovenska. A trezno misleč človek ne računa z nadami; fakta so mu merodajna, in do danes še ni čuti nobenega glasu o kakem odpisu državnega dolga. — Vlada pravi, bodemo že videli, kako stanje bo leta 1901. Trgovci in obrtniki so morali lepo svoje posojilo vračevati, le nekaterim se je rok podaljšal, kdor pa sploh plačati ne more, in nima ničesar, kar bi se mu vzelo, seveda temu se bo odpisalo. To se pa zgodi pri vsakem dolgu. Že pri oddaji in razdelitvi državnega posojila čule so se ostre pritožbe, da jih je bilo veliko prikrajšanih in so dobili taki, ki niso bili tako potrebni. Gotovo bo vlada še težje pri odpisu pravega merila dobila in da se izogne zopetnim pritožbam, ravnala se bo strogo po predpisu zakona. Glede 3 odstotnega posojila pa še misliti ni na kako olajšavo.

5. Kako rastejo izdatki občine.

	Dohodki.	Izdatki.
Leta 1888	297.272 gld.	289.717 gld.
» 1897	649.815 »	638.897 »

Iz tega je razvidno vedno napredovanje dohodkov in izdatkov in ni težko umeti, da smo prišli vsaj za nekaj let do skrajne meje davčne moči. Gospodariti s povišanjem doklad ni težko. V prejšnjih letih našega mestnega gospodarstva pod županom Grasselijem je obtičal voz v blatu, kakor se je sam podžupan dr. vitez Bleiweis izjavil, in bilo je treba novega župana Hribarja, da ga je izvlekel. A kam ga je ta zapeljal! Glede financ je gosp. Hribar tako optimističen, da slika naš položaj v najbolj ugodni luči, tako da mora vlada in ves svet misliti, Ljubljančani se kopljejo v zlato. Potres je sicer razmere predrugačil, a ravno zaradi tega je treba previdnega postopanja in ne z novimi dolgovi mestno občino vezati na leta za taka podjetja, ki niso nujna in ne donajajo mestni občini nobenih dohodkov, ker so neproduktivna. Če je kedaj varčno gospodarstvo nujno potrebno, je sedaj tega treba. Na tisoče in tisoče goldinarjev se siplje za reči, ki bi se lahko na poznejši čas preložile, ko bo regulacija mesta vsaj deloma zagotovljena. Za vsako stvar, ki stane nekaj več, sklene se najeti posojilo in lahko bi se že poprej za to skrbelo, da se vsako leto gotova svota v ta namen določi. A pri nas se izda, koli-

kor se ima, če pa pride večja potreba, pa — posojilo. Tako gospodarstvo ni zdravo, ne pri nas, in tudi ne drugod, če bi ravno kedo hotel kazati na druga mesta.

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. aprila.

(Deželni zbor kranjski) ima jutri dopoldne ob 10. uri svojo 10. sejo. Na dnevnem redu so mej drugimi naslednja poročila: Vladna predloga z načrtom zakona o zložbi poljedelskih zemljišč; agrarne razmere; upravnega odseka o peticiji vasi Breže in Jurjevica za napravo vodovoda; odseka za letno poročilo deželnega odbora o deželnem muzeju; finančnega odseka o peticijah, in sicer: a) Avgusta Jaka, bivšega pomočnega uradnika, za podporo; b) Janzekovič Josipine, vdove ranocelnika, za zvišanje pokojnine; c) dr. Divjaka Štefana, zdravnika v blaznici na Studencu, za odškodnino za stanovanje; d) dr. vit. Bleiweisa Karola, primarija v deželni bolnišnici, za nagrado za delovanje v deželni hiralnici; e) Preinč Josipine, vdove blazniškega zdravnika, za podaljšanje vzgojnine; f) županstva v Krškem za podporo za ondotno bolnišnico; g) zdravstveno okrožnega zastopa v Črnomlju za podporo za zgradbo okrožne bolnišnice; o glavni bilanci Ljubljanskega mestnega loterijskega posojila z dotičnimi računskimi sklepi za leto 1897. in o proračunih posojilnega in amortizac. uprav. zaklada za leto 1899; odseka o peticijah, in sicer: a) županstva v Slavini, da bi deželni hidrotehnik izdelal načrte za napravo vodovodov in vodnjakov v vaseh Slavina, Koče, Rakitnik, Grobišče in Žeje; b) županstva v Trebnjem za uvrstitev občinske ceste od Trebnjega v Račje-selo in od Dolenje Nemškevasi do Trebelnega med okrajne ceste; c) županstva v Trebelnem za uvrstitev občinske ceste od Trebelnega čez Česnjice proti Poljanam med okrajne ceste; odseka za letno poročilo deželnega odbora, in sicer: o ljudskih, srednjih in visokih šolah; obrtnem pokuku; kmetijski šoli na Grmu.

(Čestitamo.) »Narod« je v sobotni številki priobčil pismo, katero je pisal presvetli knez in škof mestnemu župniku in kanoniku pri sv. Jakobu v Ljubljani in v katerem izraža željo, naj bi se delovalo v ta namen, da bi pri mestnih volitvah zmagali protiliberalni kandidatje. — »Narod« pravi, da to pismo objavlja brez komentarja in da bo o tej škofovi akciji še le razmišljal, dasi mu je dobro znano, zakaj da Presvetli s sedanjimi razmerami na magistratu ne more biti zadovoljen kot škof, kateremu je čuvati nad npravnostnim življenjem svojih vernikov. — Ker »Narod« ne pove, od kod je on dobil to pismo, povemo mi, da je to škofovo zasebno pismo nekdo v kradel v stanovanju g. mestnega župnika kanonika Rozmana. — Čestitamo »Narodu« na pridobitvi tacega sotrudnika.

(Občinski svet ljubljanski) ima jutri popoldne ob 5. uri izredno sejo, na katere dnevnem redu so mej drugim poročila magistrata glede podelitve meščanskih podpor, o vsprejemu v občinsko zvezo ter o zadevi sezidanja nove hiše za Pohlovkino ustanovo na voglu Emonske ceste in Gradaških ulic; nadalje fin. odseka o neki ponudbi za odkup zemljišča ter prošnjah za podporo; konečno stavb. odseka poročilo o ugovoru kranjske hranilnice glede brezplačnega odstopa sveta za cesto čez njeno stavbišče za Franc Jožefovo zavetišče v Vodmatu, ter o zadevi načrtov za mestno dekliško šolo pri sv. Jakobu.

(Imenovanje.) Imenovani so fin. tajniki Josip Tomažič, A. Jesen fin. svétnikoma in M. Jablonski višjim fin. nadzornikom.

(Goriški deželni zbor) je v soboto otvoril vladni zastopnik ter predstavil novega deželnega glavarja viteza Pajerja. Slovenski poslanci se niso udeležili otvoritvene seje.

(Kdo je bil prej krščen, predno se je rodil?) To uganko stavlil mi je prijatelj, ko sva se sprehajala po bele Ljubljane blatnih ulicah. Jaz ugibam, ugibam, pa ni nič in zopet nič. Prijatelj moj hudomušni se mi smeji, baš ko korakava čez lesena rebra mesarskega mostu, in govori: »Glej! Pred par leti in še nekaj dni čez so slavni mestni očetje sklenili, porušiti ta le leseni most in sezidati novega. Krstili so ga že takrat za Cesarja Franc Jožefa most. Ime že imamo, mostu še nimamo, vidiš, most čez Ljubljano je bil deset let

prej krščen, predno so še le začeli misliti, ali bi sezidali most ali bi počakali toliko časa, da se barje osuši, quod erat demonstrandum « Razljučen nad tem slabim dovtipom sem oštel tega svojega spremljevalca, posebno še, ko kaže tako malo rešpektu pred modrimi ukrepi visokih mestnih očetov. Da ni moj prijatelj, javil bi ga pravici, da bi se pokoril v »špehkamri«, kjer je jok in škripanje z zobmi, ali kar bi bilo še hujše, izročil bi ga nožu »Narodove« žurnalistike.

(Štajerski deželni zbor) je imel v soboto šestnajsto sejo, v kateri je poslanec dr. Dečko vložil samostalni predlog glede ustanovitve slovenske meščanske šole v Št. Juriju ob južni železnici. Dalje so dr. Dečko in tovariši interpelovali cesarskega namestnika zaradi slabe državne ceste od koprivniškega mostu do Celja.

(Razmere na ljubljanskem barji.) Poroča se nam 16. t. m.: Voda na ljubljanskem barji je zopet preplavila ter povzročila mnoge škode. Sezjali so že mnogi posestniki jarino, katera bo zdaj deloma uničena. Drugi razpeljali so gnoj po svojih njivah z namenom, kmalu preorati. Tudi tu se povzroči občutna škoda, kajti redilne snovi splavajo po vodi in zemlja ostane pusta in prazna. Plazi se voda tudi že v nekatera poslopja in če ne neha deževati, bo kmalu splošna povodenj, ko bode živina v hlevih mukala v znamenje, da kliče gospodarja, da bi ji pomagal. Barjani imamo zopet priliko premišljevanja, kako počasi se rešuje to za nas tako pereče vprašanje. Seveda še to teoretično, kajti dejanski se je to še najmanj začelo. Krampi in lopate, ki bodo pri tem delu imeli glavno vlogo, so baje še v temnih železnih rudnikih. Delavec, ki jih bode vihtil, študira še morda v ljudskih šolah. Prepričani smo, da ko bi merodajnim gospodom, ki imajo to vprašanje rešiti, prišla voda v njih elegantno opravljene sobane in v njih blagajne, bi bilo to zlo že davno odstranjeno. Tako pa se moramo barjani udati črni osodi ter potrpežljivo čakati, kdaj pride odrešenja dan. Toda ta naš položaj postaja vedno neznosnejši, kajti struga Ljubljanice je vedno nesposobnejša za odvajanje vode ob času povodnji. Vzrok temu je, da je v strugi Ljubljanice skozi mesto vedno več raznovrstnih odpadkov, da je struga na tako imenovanem eku vsled malomarnosti oblasti vedno ožji, kajti tukaj je že jedna tretjina širine struge zasuta s podpeškim gramozom. Dalje prinaša Gradašica od časa do časa svoje kameneno plavje. Najbolje pa pomaga pri tem delu mestni magistrat, kateri vozi v strugo s snegom vred tudi cestno blato. Vse to pa barjani nekako topo gledajo, privadili so se temu ter mislijo, da že mora tako biti. Barjan privadil se je misliti na podporo kot odškodnino (kar pa bo imelo v moralnem oziru slabe posledice, to naj bi premislili kulturonošci ter izvrševalne oblasti), katero pa merodajni gospodje res tudi delijo najraje po kakih volitvah, pred volitvami jo pa obetajo. Pa zakaj tako? Zato, ker vedo, da se vsaj nekateri volilci ne bodo ustavili poželjivosti po krompirju in fižolu ter konečno šli volit njih pristaše, nadejaje se, da bodo bogato obdarjeni s semenom ali denarjem. Ta račun ni napačen, kajti pri delitvah vpraša se naravnost (in to od višjih uradnikov): »Na katero stran ste volili?«, ki pa to že vse dobro vedo iz zanesljivih virov. In če je dotični stal na dan volitve na stališču svojega prepričanja in oddal glas magistratu nasprotni stranki, tedaj se mu naznani, da njegovega imena ni zapisanega, ali pa se mu vrže kaka drobtina, ki bi naj služila v prilog nepristranosti. Drugače se postopa napram volilcem, ki so se udali vplivu podpore. Njim polaga radodarna očetovska roka polne žaklje ter tudi podobice, ki nosijo na jedni strani nadpis: »Zehn Gulden«, na drugi pa »Tiz forint«. Pač žalostno je gledati odnošaje, ko ljudje, ki so po svojem poklicu zavezani biti nepristranski, tako zlorabljajo svojo oblast ter s tem terorizujejo svoje politične nasprotnike. Pa kaj hočemo! Svoji k svojim, po tem principu se ta slovenska gospoda natančno ravna, seveda da so ti »svoji« tudi nemškutarji, krivonosni židi, socialni demokrati ter vsakovrstna svojat, samo da so jednega in istega smotra, namreč boj proti vplivu duhovščine in ljudstva.

(Pogreb župana Korbarja) je bil včeraj nad vse veličasten; vdeležba iz dobrunjske občine in Ljubljane je bila nepričakovano številna, vse je pričalo, kako občé spoštovan in priljubljen je bil

pokojnik vsled svoje močate značajnosti, ki se je pri njem vsikdar kazala kot odsev živega verskega prepričanja. — Blagi pokojnik počivaj v miru!

(V Ricmanjih pri Trstu) obhajal se bo na praznik varstva sv. Jožefa, 3. nedeljo po Velikinoči običajni romarski shod. Vspored službe božje je sledeči: V soboto dne 22. aprila, ob 7. uri zvečer, slovesne večernice z blagoslovom. V nedeljo dne 23. aprila, ob 6. uri zjutraj, cerkveni govor, na to peta sv. maša; ob 8½, tiha sv. maša; ob 10. slavnostni cerkveni govor, potem velika sv. maša; ob 3 popoldne slovesne večernice z blagoslovom. Ta dan zamorejo dobiti obiskovalci romarske cerkve sv. Jožefa v Ricmanjih 1. popolni odpustek, 2. nepopolen odpustek 7 let in 7 kvadragen pod navadnimi pogoji. Izpovedovati prične se v soboto ob 2. popoldne. Letos in sicer dne 4. 5. 6. maja obhajala se bode slovesna tridnevna v spomin 150 letnice, kar se je začela tukajšnja božja pot k sv. Jožefu. Natančen vspred cerkvenih svečanosti objavil se bode v kratkem po časopisih in posebnih naznanilih.

Cerkveno predstojništvo.

(Zabavni večer v »Rokodelskem domu«,) katerega je včeraj priredilo katoliško društvo za mladeniče, se je prav dobro obnesel. Sprva sicer ni bila dvorana polna, a tekom večera se je nabralo prav veliko občinstva, zlasti mladega sveta. Pevske točke so jako precizno izvajali orglarski učenci ceciljanskega društva. Č. g. Bulovec je v poljudnem govoru pojasnjeval socialni in moralni pomen katoliških društev za mladeniče ter se v toplih besedah spominjal sv. Očeta, največjega zagovornika in pospeševalca teh društev. Deklamacija »Jeftejeva prisega«, katero je predaval neki deček, je prav dobro vspela. Potem sta se igrali dve šaloigri v jednem dejanju »Zgubljena suknja« in »Oproščeni jetnik«. Vsi igralci so se svoje vloge pridno naučili, tako da je vse gladko šlo, istotako je bilo kretanje, izgovorjanje in mimika. Polno smešnih prizorov je vzbujalo pri občinstvu mnogo smehu, drugače pa bi bilo želeti več miru mej predstavo. Mlademu društvu pa želimo, da bi srečno vsevalo tudi v prihodnosti in vzgojilo še mnogo mladeničev, da bodo potem v življenju res možje, kakoršnih nam je treba.

(Čudna reklama.) V pojasnilo notice »pretilno pismo«, ki smo jo objavili 14. t. m. in v kateri se pripoveduje, da preti nekdo tekom leta zažgati več vasij, objavljamo mnenje jednega svojih naročnikov, s katerim se strinjamo tudi mi, da je namreč to pismo sestavil in razposlal kak zavarovalni agent, ki dela reklamo za svojo zavarovalnico.

(Nov poštni urad na Lazih.) Dne 1. maja t. l. odpre se na Lazih, politični okraj Kamnik, nov poštni urad, ki se bode pečal s pisemsko in vožno pošto ter ob jednem služboval kot nabiralnica poštno-hranilničnega urada. Zvezo bode imel s poštnim omrežjem po vožni pošti, koja se bode vpeljala med Kamnikom in Motnikom.

(Iz Bukovšice.) Redkokdaj dojde kak glas med svet iz naše zapuščene dolinice, in še tedaj navadno ni kaka vesela vest. Tudi danes ne moremo ničesar dobrega sporočiti. Nemila smrt nam je po hudi bolezni pokosila č. g. župnika Maksa Vejo. Hudi udnici se je pridružila srčna hiba, proti kateri je bila vsa zdravniška pomoč zastonj. Po mučni bolezni, večkrat previden s sv. zakramenti, je dne 11. t. m. mirno in ves udan v voljo božjo za vselej zaspal. Vkljub oddaljenosti kraja in skrajno neugodnemu vremenu se je sešlo devet duhovnikov, ki so svojemu blagemu prijatelju gospodu Maksu skazali zadnjo čast. Pokopal ga je njegov bivši sosed gospod kanonik Sušnik. V izbornem govoru spominjal se je pokojnika gospod dr. Krek; ko se je poslavljaj od njegovih telesnih ostankov, kateri imajo biti izročeni materi zemlji, zraven njegovih umrlih starišev, tedaj ni ostalo suho nobeno oko. Pokojnik je služboval kot kapelan v Križih pri Trž., v Kranjski Gori in 14 let kot župnik v Bukovšici. Vsem duhovnim tovarišem, znancem in prijateljem bodi priporočen v molitev in blag spomin.

(Laška olika.) Tržaška »Edinost« poroča iz Koštabone v Istri, da so Lahoni po slovenskem shodu v Koštaboni minole nedelje čakali na naše ljudi in pri tej priliki s kamenjem ranili enega starčka, ki se je vračal s shoda. Taki divjaki so ti Lahoni in nek zastopnik teh ljudij je na la-

honskem shodu, ki se je vršil isto uro v Koštaboni, kakor slovenski, dejal svojim zaslepljencem, da so vsi Slovenci. Seveda je s tem veliko povedanega. Slovenci so res tista zapeljana četa, toda kaki Slovenci? Kri in lice je slovensko, a srce in duh sta izdajska in ti ljudje so hujši od Turčina. Žalostna nam majka!

(Z Goriškega.) Imenovanje dr. Pajerja našim deželnim glavarjem je dokaz, kako dobro moramo biti zapisani Slovenci na merodajnem mestu. Po vsem tem, kar se je godilo v zadnjih časih, po vsem, kar smo prestali od strani naših narodnih nasprotnikov, bi bili smeli pričakovati, da se bodo stvari obrnile za nas na bolje, za nas, že tako do skrajnega preskušane v ognju potrpljenja. In zdaj! Prišlo je uprav nasprotno od tega, kar bi bili smeli po vseh zakonih pravičnosti pričakovati — prišli smo iz dežja pod kap! Dočim je bil odstopivši glavar grof Fran Coronini hladen za naše narodne in gmotne koristi, je vitez Pajer mrzel ko led. A vroč kakor ogenj je od sovraštva do naše narodnosti. Potemtakem vemo tudi, kaj nam je od njegove moči pričakovati! Kajti mož se gotovo že v svojem srcu veseli oblasti, katero bode — žal! — smel rabiti v škodo večine goriškega prebivalstva. Glavar Pajer je odločen pristaš italijanaške liberalne stranke. Toda nam se hoče dozdevati, da je italijanstvo njemu le sredstvo za uničenje Slovencev, v srcu pa je prijatelj Nemcev. Nam je znano, kake težnje imajo Nemci tudi v našem Primorju, saj se ne ženirajo niti javno govoriti, da je Primorska »domovina Nemcev«. In te težnje je vitez Pajer prav vrlo podpiral že prej, predno je dospel na krmilo, koliko bolj jih bode še le zdaj, ko bode v svojem delokrogu »delal«, kar bode le hotel. In mi smo pripravljani na vse. Mi vemo, da so časi že dolgo minuli, ko smo smeli Slovenci na Goriškem mirno živeti. Na mesto mirnega domačega življenja se je naselilo razburjenje in borba za to ped zemlje, ki nam je podedovana od naših očetov. Našim sovragom, Lahom, Nemcem in judom diši naša last. Ali je to plačilo za našo državljansko zvestobo, da vlada tako postopa z nami? Kaj vendar mislijo tam gori na Dunaju? Ali tam gori sovražijo Slovence? Čemu pa nas imajo? Morda zato, da prelivamo za Avstrijo svojo kri, kadar je Avstrija v stiskah? Zato smo vendar še predobri, ako nismo vredni, da nam puste najnaravnije pravice? Zakaj je prišel zdaj Pajer na deželni naš prestol? Ali smo si to zaslužili? Morda s tem, da smo proslavljali 50letnico svojega vladarja v svojem šolskem domu? Ali so naši vzdih radi tedaj prestanih krivic povzročili Pajerja? Ako je temu tako, potem pa tudi vemo, koliko na Dunaju ura bije! In mi se bodemo znali ravnati za prihodnje po teh razmerah. To pa povemo celemu svetu, da se ne udamo ter da se bomo za pravice borili do zadnjega.

(Razpisane štipendije.) Početkom II. tečaja šolskega leta 1898—99 podelita se dve drž. štipendiji po 200 gld. Do teh štipendij imajo pravico dijaki iz kvarnerskih otokov, kateri pohajajo kako drž. gimnazijo, zlasti ono v Pulju.

Telefonska in brzojavna poročila.

Gorica, 17. aprila. Društvo »Lega dei giovani« je imelo včeraj shod v Cervignano. Oblastvo je napravilo hišno preiskavo povsod, kjer so se posamezni zborovalci mudili. Na podlagi poizvedb je vlada dala zapreti predsednika »Lega dei giovani«.

Dunaj, 17. aprila. Dunajski Čehi so v drugem okraju zahtevali češko božjo službo. Prošnja jim je bila odklonjena. Na včerajšnjem shodu so temu skupno ugovarjali in zahtevali češko božjo službo, katera naj se splačuje iz verskega zaklada. Ogorčenost mej češkimi katoliki na Dunaju je velika.

Dunaj, 17. aprila. Slovesno so včeraj blagoslovili novo rusko cerkev na Dunaju, ki je v umetniškem oziru nov kras dunajskemu mestu. Posvetil jo je varšavski biskup Jeronim ter se v lepem nagovoru zahvalil vsem dobrotnikom za obilne darove.

Dunaj, 17. aprila. Včeraj je imelo katoliško šolsko društvo občni zbor, kamor je došel tudi kardinal Gruscha. Udeležba je bila zelo številna. Predsednik dr. Schwarz je

govoril o plemenitih namenih društva, kardinal Gruscha o verski šoli, katero si morajo pridobiti avstrijski katoličani po križevem potu. Tajnik Hauser iz Linca je dejal, da katoličani ne poznajo državne vsemogočnosti glede šolstva, za kar ga je vladni zastopnik k redu poklical.

Gradeo, 17. aprila. Včeraj so imeli soc. demokratije shod, na katerem so zahtevali občno volilno pravico. Po shodu so šli pred mestno in deželno zbornico ter vpili: Na dan z občno volilno pravico! Proč z nemškimi nacijonalci!

Rim, 17. aprila. Sv. Oče se je vdeležil včeraj slovesne zahvalne službe božje v cerkvi sv. Petra. Že kmalu po osmi uri prihajali so ljudje trumoma v cerkev. Slovesnost se je pričela ob 10. uri 35 min. Sprevodu prelatov, škofov in kardinalov je sledil papež s tiaro na glavi in v škofovskem ornatu, neprestano blagoslavljač mnogobrojne zbrane vernike, ki so ga navdušeno pozdravljali, mej tem ko je cerkveni zbor pel pesem „Tu es Petrus“. Po sv. maši, ki jo je daroval kardinal Mazzella, je podelil papež blagoslov ter se podal ob 12. uri 25 min. v svoje prostore. Počutil se je prav dobro in je bil vidno ginjen nad tolikim navdušenjem vernikov. Mir se ni kalil.

Cetinje, 17. aprila. Zaroka princa Danila z meklenburško nadvojvodinjo Aleksandro se je oficijelno razglasila. Tem povodom se je vršila včeraj v Cetinju velika cerkvena slovesnost.

Umrli so:

15. aprila. Marija Pajsar, posestnica, 70 let, Kladezne ulice 14, vodenica.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m., srednji zračni tlak 736,0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebes	Padavina 24. urah
15	9 zvečer	727,2	8,8	sl. zah.	dež	
16	7 zjutraj	729,6	9,8	p. m. jzah.	dež	20,9
	2. popol.	731,9	14,0	m. jzah.	skoro jasno	
16	9. zvečer	734,1	8,6	sr. jzah.	del. oblač.	0,5
	7. zjutraj	736,5	6,3	sl. svzh.	poloblačno	
17	2. popol.	736,4	16,0	sr. jzah.	del. jasno	
	Srednja temperatura sobote 8,5°, normale: 9,7°.					
Srednja temperatura nedelje 10,8°, normale: 9,8°.						

Tržne cene v Ljubljani

dné 15. aprila.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	10	Špeh povojen, kgr.	70
Reč,	8	Surovo maslo,	80
Ječmen,	7 50	Jajce, jedno	2*
Oves,	6 80	Mleko, liter	7
Ajda,	8	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	9	Telečje	64
Koruza,	5 50	Svinjsko	70
Krompir,	2 50	Kostrunovo	40
Leča, hklil.	12	Piščanec	60
Grah,	8	Golob	22
Fizol, m. stot.	12	Seno, m. stot.	1 78
Maslo, agr.	1 05	Slama,	1 70
Mast,	78	Drva trda, 4 kub.m.	6 50
Špeh svež,	68	„ mehka, 4 „	4 50

Za pomladno zdravljenje.

Prvi pomladanski tedni so navadno čas, v katerih se išče, da se popravijo motenja v telesnih funkcijah, katera je povzročil način zimskega življenja; v ta namen opozarjamo na

MATTONLJEV GIESSHÜBLER

naravna
alkalična kislina

To kislino zdravniki posebno priporočajo za popolno domače zdravljenje, zlasti pa tudi za predzdravljenje za toplice Karlovi vari, (VI.) Marijine in Frančiškove kopeli. 20 15

Izvirnik: Giesshübl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovi vari. Prospekti zastojni in franco.

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih specialnih prodajalnicah in trgovinah z jestvinami in vinom.

DOM IN SVET

Vsebina 8. zvezka 1899:

Ivan Krstnik Tkalčić. (Spisal Janko Barle.) — Deteljica. (Novela. — Spisal Fr. S. Finžgar. — Dalje.) — Nade in prevare. (Povest iz umetniškega življenja. Spisal Milevoj.) — Želja bolnice v pomladi. (Zložila Posavska.) — Vintgar. (Spisal I. Godec. — Konec.) — Sedaj poješ . . . (Zložil F. S. Finžgar.) — Poziv! (Zložil Anton Medved.) — Socijalni pomenki. (Piše dr. Ivan Ev. Krek. — Dalje.) — Gimnazijska kapela v Kranju. (Sporočil dr. Fr. Pernè.) — Črtice s potovanja v Afriko. (Piše Egon Moše. — Dalje.) — Književnost: Slovenska književnost Hrvaška književnost. Ruska književnost. — Razne stvari. — Na platnicah: Pogovori. — Slike: Ivan Krstnik Tkalčić. — Sedež modrosti. (Slika v gimnaz. kapeli v Kranju. Slikal J. Kastner.) — Iz Vintgarja: Pogled z Žumrove galerije navzdol. Žumrova galerija. Pot skozi Vintgar. Restavracija »Vintgar«. — Oltar v gimnazijski kapeli v Kranju. — Železnična nesreča pri Vuzeneci dné 17. rožnika l. 1898. (Dve sliki.)

Služba organista in cerkvenika

je oddati v Sodražici.

Nastop 1. junija t. l. 362 3-3

Novelurske Šmarnice
so izšle ter stajajo v „Katal. Bukvarni“ v Ljubljani v polusnji 90 kr., v celo usnji 1 gld., v celousnji z zlato obrzco 1 gld. 20 kr. Po pošti poslane 5 kr. več.

Koverta s firmo priporočila „Katal. Tiskarna, v Ljubljani.“

Urban Weber nasl.

Zalilog, pošta Železniki.

Na prodaj je več tisoč stotov 363 5-3

strešnih skalc (Dachschiefer)

iz lastnih škrirolomov po jako nizkih cenah.

Prevzamem pokrivanja vsakovrstnih stavb, kakor tudi cerkvâ in zvonikov.

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dné do dné po 4 1/2%. Poštno-hranilnišne položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dné 17. aprila.		Dné 15. aprila.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 90 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	172 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	172 » — »
Skupni državni dolg v srebru	100 » 60 »	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 » 50 »	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 60 »
Avstrijska zlata renta 4%	119 » 90 »	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195 » — »	Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » — »
Avstrijska krona renta 4%	100 » 70 »	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 » 60 »	Salmove srečke, 40 gld.	85 » 50 »
Ogerska zlata renta 4%	119 » 70 »	Tisne srečke 4%, 100 gld.	138 » 25 »	St. Genois srečke, 40 gld.	84 » 75 »
Ogerska krona renta 4%	97 » 60 »	Dunavske vravnave srečke 5%	129 » 75 »	Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	919 » — »	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 » 25 »	Ljubljanske srečke	24 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	358 » — »	Posojilo goriškega mesta	112 » — »	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 » 25 »
London vista	120 » 45 »	4% kranjsko deželno posojilo	98 » 25 »	Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v. 3355	— » — »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 92 1/2 »	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 » — »	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	460 » — »
20 mark	11 » 78 »	Prijoritne obveznice državne železnice	217 » — »	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	60 » 50 »
20 frankov (napoleonodor)	9 » 55 1/2 »	» južne železnice 3%	178 » 40 »	Splošna avstrijska stavbinska družba	107 » 35 »
Italijanski bankovci	44 » 40 »	» južne železnice 5%	124 » 25 »	Montanska družba avstr. plan.	243 » 95 »
C. kr. cekini	5 » 68 »	» dolenskih železnic 4%	99 » 50 »	Trboveljska premožarska družba, 70 gld.	193 » 50 »
				Papirnih rubljev 100	127 » 25 »

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za izgube pri zrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako zrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
l. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.
naloženi glavnic.